

Маніпулятивна гендерна дресура в сценаріях сексуальної поведінки жінок

Святненко І. О., Класичний приватний університет

Статтю присвячено проблемі використання сексуальної поведінки жінками в маніпулятивних цілях щодо чоловіків. У результаті проведеного автором аналізу зроблено висновок про те, що форми гендерного насильства, які застосовуються жінками щодо чоловіків, залежать від наявного у чоловіків і жінок капіталу, що визначає їх місце в ієрархії демопопуляції. Констатовано, що за умови обмеженості у чоловіка фінансово-майнового та політичного капіталу і наявності достатньо високого рівня розвитку некапіталізованого інтелекту жінки можуть використовувати сценарій матриархальної альфонсиади (за наявності вікового розриву).

Виявлено, що при переході у вищі статусні групи чоловіків за рівнем доходу та адмінресурсу зростає імовірність використання сценарію прихованої депривації і пасифікації із використанням формату домашньої проституції або прихованої депривації і пасифікації із застосуванням практик «умовно-випадкового» обмеження сексуальної активності чоловіка та їх заміщення іншими формами структурування часу.

З'ясовано, що низькостатусні чоловічі особини піддаються неприхованій гендерній дресурі та прямому насильству із відкритою депривацією та пасифікацією. В цьому випадку метою жінки стає надексплуатація чоловіка за допомогою матриархальної держави та інституційно-правових механізмів узалежнення, переважно через дітей та пов'язані із дітьми норми майнового рейдерства в межах офіційного шлюбу. У всіх сценаріях гендерної дресури ключовим мотивом є десексуалізація сексу та всіляке депотенціювання чоловіків із використанням відкритого або прихованого гендерного насильства

Ключові слова: гендерне насильство; маніпулювання; гендерна стигматизація; гендерна пасифікація; гендерна міфологія; домашня проституція; матриархальна альфонсиада

Manipulative gender training in women's sexual behavior scenarios

Svyatnenko I. O., Classical Private University

The article is devoted to the problem of using sexual behavior of women for manipulative purposes against men. As a result of the author's analysis, it is concluded that the forms of gender violence that women apply to men depend on the capital available to men and women, which determines their place in the demo- population hierarchy. It was found that, given the limited financial and material and political capital of a man and the existence of a sufficiently high level of development of noncapitalized intelligence, women can use the scenario of a matriarchal alfonsiade (in the presence of an age gap).

It was found that when the transition to the higher status groups of men in terms of income and administrative resources, the probability of using a scenario of hidden deprivation and passivation with the use of the format of home prostitution or hidden deprivation and pasification, using practices of «conditionally-random» restriction of male sexual activity and their replacement by other forms structuring of time.

It was found out that low-status males are exposed to undisguised gender dressing and direct violence with open deprivation and passivation. In this case, the woman's goal is to over-exploit a man with the help of a matriarchal state and institutional-legal mechanisms of dependence, mainly of children and the rules of property raiding connected with children within the framework of official marriage. In all scenarios of gender dressing, the key motive is the desexualization of sex and all depotence of men using open or hidden gender violence.

Keywords: gender violence; manipulation; gender stigmatization; gender passification; gender mythology; domestic prostitution; matriarchal alfonsiyada

Маніпулятивная гендерная дрессура в сценариях сексуального поведения женщин

Святненко И. А., Классический приватный университет

Статья посвящена проблеме использования сексуального поведения женщин в манипулятивных целях в отношении мужчин. В результате проведенного автором анализа сделан вывод о том, что формы гендерного насилия, которые применяются женщинами в отношении мужчин, зависят от имеющегося у мужчин и женщин капитала, что определяет их место в иерархии демопопуляции. Констатировано, что при ограниченности у мужчины финансово-имущественного, политического капитала и наличия достаточно высокого уровня развития некапитализированного интеллекта женщины могут использовать сценарий матриархальной альфонсиады (при наличии возрастного разрыва).

Обнаружено, что при переходе в высшие статусные группы мужчин по уровню дохода и админресурса возрастает вероятность использования сценария скрытой депривации и пасификации с использованием формата домашней проституции или скрытой депривации и пасификации с применением практик «условно-случайного»

ограничения сексуальной активности мужчины и их замещения другими формами структурирования времени.

Вывяснено, что низкостатусные мужские особи подвергаются неприкрытой гендерной дрессуре и прямому насилью с открытой депривацией и пассивфикацией. В этом случае целью женщины становится сверхэксплуатация мужчины с помощью матриархального государства и институционально-правовых механизмов зависимости, в основном через детей и связанные с детьми нормы имущественного рейдерства в рамках официального брака. Во всех сценариях гендерной дрессуры ключевым мотивом является десексуализация секса и всечасное депотенцирование мужчин с использованием открытого или скрытого гендерного насилия

Ключевые слова: гендерное насилие; манипулирование; гендерная стигматизация; гендерная пассивфикация; гендерная мифология; домашняя проституция; матриархальная альфонсиада

Актуальність дослідження.

Сексуальна поведінка жінок значно залежить від їх гендерної ідентичності. Остання є тим елементом гендерної культури, який визначає замовлення на певний тип чоловічого гендерно-нормативного характеру та тих сценаріїв гендерної поведінки, які відповідають цьому характеру. Для соціології актуальність самої теми дослідження зумовлена мінімальною представленістю відповідної тематики та проблематики гендерного насильства й асиметричністю гендерного дискурсу, зорієнтованого на фемінологічні пріоритети на шкоду андрологічним. Тому соціальні аспекти гендерного моделювання сценаріїв сексуальної поведінки в умовах матриархату є важливими для розуміння в рамках соціології гендеру.

Мета і завдання статті.

Метою статті є визначення базових сценаріїв послуговування жінками своєю сексуальністю з мотивів гендерного насильства. Завданнями статті є:

- а) визначення базових сценаріїв сексуальної поведінки жінок;
- б) визначення базових сценаріїв гендерної дресури жінок.

Невизначена наукова проблема, якій присвячено статтю. Статтю присвячено проблемі використання сексуальної поведінки жінками в маніпулятивних цілях щодо чоловіків.

Аналіз останніх досліджень та публікацій, в яких започатковано розв'язання наукової проблеми. В попередніх публікаціях автора було розглянуто проблематику мізандрії [13-14], яка інтерпретувалася в гендерно-психологічному, сексологічному і сексопаталогічному аспектах. Оскільки гендерна дресура виявляється поведінковим продовженням мізандрії, то розгляд її сценаріїв є логічно пов'язаним із дослідженнями та публікаціями, посилання на які наведено в попередніх статтях автора.

В першому аспекті (Є. Балабанова, Т. Бендас, Ш. Берн, Дж. Батлер та ін.) маніпулятивна гендерна дресура може розумітися як прояв жіночого гомосексуалізму, який стає наслідком ідентифікації / інтерналізації жінкою маскулінних его-ідеалів чоловіка. Дресура, отже, застосовується нею як вираження неприйняття щодо тієї частини маскулінних якостей, які не співпадають з інтерналізованими нею гендерними ідеалами [1-5].

Чоловіки, як носії реальної (недосконалої) маскулінності, піддаються знеціненню, що супроводжується появою в поведінці жінки ознак трансфігураційного гомосексуалізму. Ця гендерна девіація дозволяє жінці, шляхом відповідних вербальних маніпулятивних прийомів (порівняння чоловіка з іншими чоловіками, розповідей віртуальних або реальних історій про «перфектних чоловіків»), налаштувати чоловіків на фемінній моделі сексуальної поведінки.

В другому аспекті гендерна дресура розглядається як частина маніпулятивного поведінкового репертуару жінок з істеричним та паранойяльним характером. Схильність таких жінок до конкуренції із чоловіками при виявленні зовнішньої залежності від них, що заломлюється в прихованому знеціненні при зовнішньому захопленні, дозволяє шляхом маніпулятивної гендерної дресури приховувати свої страхи щодо можливого насильства з боку маскулінних чоловіків [15-16].

В третьому аспекті гендерна дресура розглядається як вираження статево-біологічної (сексуальної) ненависті жінок до чоловіків, яка може мати як соціокультурне, так і психо-тілесне походження і виявлятися як у формі негативного ставлення до всіх чоловіків взагалі, так і до деяких психологічних або фізичних маскулінних ознак, які виявляються у різних чоловіків [21-23].

Специфічно-гендерні аспекти сценарного моделювання чоловічої поведінки в українській соціології є представленими в працях Г. Бондар, О. Горошко, В. Крячка, Ю. Романенка, Ю. Розі. Зазначені автори звертаються до проблематики статті через призму соціокультурних засад гендерної дискримінації (Г. Бондар); мовно-стилістичних ознак риторики гендерного насильства (О. Горошко); дисфункцій українського менталітету, в контексті проявів фемінності, матернолатричності та дифузії ідентичності (В. Крячко); проблематики дисфункцій вищих реєстрів культурної системи в Україні та соціосистемологічного підходу (Ю. Романенко) [7, 10, 12, 19-20].

Виклад основного матеріалу статті.

В сценаріях сексуальної поведінки використовується п'ять базових сценаріїв гендерної дресури:

- 1) Сценарій відкритої сексуальної депривації і пасифікації. Змістом сценарію є створення «сексуальних запруд» і використання їх як інструменту вмотивовування чоловіків до залицання та догенітальної сексуальної активності [3, с. 206-216]. Сценарій застосовується жінками щодо чоловіків

у дошлюбний період романтичних відносин, особливо часто маючи місце в юнацькій віковій групі. З іншого боку, є не виключеним послуговування ним жінками старших вікових груп.

Для перебудови активної чоловічої поведінки на пасивну жінки використовують модель перервної комунікації на етапі романтичних відносин. Означена модель включає в себе однобічне переривання комунікації з ініціативи жінки із подальшим її відновленням з її ж ініціативи опісля певного періоду перебування чоловіка в стані вимушеного очікування. Поведінка жінки в перериванні комунікації спрямована на те, щоб дати зрозуміти чоловікові, що спілкування з нею буде відбуватись тільки з її ініціативи. При спробах чоловіка ініціювати спілкування безпосередньо жінки використовують прямі або непрямі способи блокування його ініціативи [17]. Прийоми переривання комунікації можуть бути різноманітними: не відповідати на телефонні дзвінки, смс-повідомлення та листи; посилатись на брак часу у зв'язку із завантаженістю на роботі; робити відкриті заяви про неможливість продовження спілкування з причин, пов'язаних із несумісністю будь-якого походження; влаштовувати скандали у публічних місцях із залученням свідків, представників правоохоронних органів тощо.

Як правило, перериванню комунікації передують епізодичні статеві зв'язки, які мають створити у чоловіка стан хронічного статевого голоду і перезбудження, яке використовується жінкою для підтримання стійкого потягу до її особи. При цьому епізодичний секс може використовуватись як позитивне підкріплення ресурсо-витратної чоловічої поведінки, яка пов'язана з інвестуванням у жінку часового, соціального, економічного та політичного капіталу.

Сценарій відповідає схемі «безперервного сватання» та програмує свідомість і поведінку чоловіка на природне й узвичаєне сприйняття домашньої проституції як унормованого формату сімейних відносин. Жінка при цьому поводить себе в сексуально-агресивній манері щодо інших чоловіків, самостійно ініціює загравання, спонукає чоловіка до ревнощів тощо.

Паралельно вона може використовувати маніпулятивні технології непрямого тиску у вигляді присоромлення / приниження чоловіка шляхом множинних розповідей про інших чоловіків та порівняння наявного партнера із цими чоловіками. Для підвищення ефективності тиску можуть використовуватись «свідки» з числа інших чоловіків та жінок під час доволі поширеного сімейного спілкування.

У процесі такого спілкування жінки можуть влаштовувати чоловікам «виховні години», формуючи їх комунікацію та насаджуючи відповідні стандарти оцінювання, про що детальніше йшлося в попередніх статтях автора, присвячених гендерному насильству. Інші чоловіки в подібному

спілкуванні можуть використовуватись жінками для прихованого знецінюючого мобінгу (жарти, під'юджування, відкрите або приховане висміювання недоліків тощо) [10, с. 508-518; 16, с. 347-373].

Такий сторітеллінг є спрямованим на щеплення стійкого почуття неповноцінності, оскільки порівняння з іншими чоловіками відбувається, як правило, не на користь поточного партнера.

Сценарій спрацьовує за умови підготовленості свідомості та поведінкових моделей чоловіка в процесі гендерної інкультурації і соціалізації на прикладі його власної родини. Первинна матриархальна організація сім'ї, в якій виховувався чоловік, є середовищем відтворення стереотипів діадичної моделі відносин між матір'ю та дитиною при периферизації батька як скотомізованого фігуранта сімейних відносин [21, с. 29-76]. Психобіографічна передісторія діадичного злиття готує майбутнього чоловіка до заперечення власної маскулінності, яка, завдяки материнському впливу, прирівнюється до тваринності та щодо якої культивується гомофобія. Фрейм «маскуліність = тваринності та гомофобії» жінки використовують для просування установок щодо своєї культурної та духовної надцінності, узурпуючи при цьому образи натхненниць, берегинь, організаторів, модераторів сімейного загишку тощо [8-9].

Також жінки шляхом поширення демонізуючої гендерної міфології про слабких горе-чоловіків створюють диспозицію безпідставної винності чоловіка перед жінками, що в подальшому призводить до використання секспартнеркою або майбутньою дружиною відповідних маніпулятивних прийомів.

Метою застосування зазначеного сценарію стає відкрите нав'язування чоловікові таких моделей сексуальної поведінки, які є бажаними та зручними для жінки. Ці зручності можуть стосуватись частотності та періодичності сексу, умов здійснення статевих актів та ін. Секс використовується жінкою в моделі респондентного підкріплення, себто, пресингового натреноування чоловіка на бажані поведінкові патерни в сексуальній сфері, які б безумовно відповідали очікуванням жінки.

2) Сценарій прихованої депривації і пасифікації із використанням формату домашньої проституції. Він використовується при наявній згоді жінки на підтримання епізодичних статевих зв'язків, у яких жінка відкрито оголошує чоловікові про формат обміну її «секспослуг» на будь-які інші ресурси (гроші, подарунки, послуги із використанням наявних у чоловіка зв'язків тощо).

Для цього секс має бути відфреймованим жінкою як активність, яка є бажаною переважно для чоловіка (із наголосом на його скотомізованості), і до якої вона не є внутрішньо-вмотивованою. Корисливі мотиви при цьому вуалюються жінкою під чуттєво-емоційні, також може використовуватись мімікрія під інфантильний образ, який жінки

експлуатують задля виправдання власних «слабкостей» (фактичного користюлюбства) та його приховування, що, власне, і є частиною «другої статі» [6].

Формат домашньої проституції дозволяє приховано знецінювати чоловічі сексуальні зусилля через постійні вимагання позасексуальних підкріплень з його боку. При цьому спостерігається стійка емпірична закономірність: чим сильнішою є статеві конституція чоловіка, чим частішими є з його боку домагання щодо статевого зв'язку, чим більшою є кількість статевих актів та їх тривалість – тим більш претензійно-агресивною та вимогливою стає поведінка жінки при вимаганні від чоловіка певних «стимуляторів», необхідних для її зустрічної статевої активності. Тим частішими, відповідно, стають висловлювання жінки щодо невдоволення сексуальною надактивністю чоловіка із відповідними настановами щодо її обмеження [23, с. 60-61].

Метою застосування сценарію є сексуальне депотенціювання чоловіка та знецінення його сексуальної активності шляхом ресурсного виснаження та супутнього морального пресингу. За таких обставин жінка сама створює передумови для вичерпання відповідних ресурсів, а потім звинувачує чоловіка в зазначеній ситуації.

3) Сценарій прихованої депривації і пасифікації із застосуванням практик «умовно-випадкового» обмеження сексуальної активності чоловіка та їх заміщення іншими формами структурування часу. Цей сценарій жінка може використовувати за наявності слабкої статевої конституції чоловіка та сформованості у нього материнської цензури із мораллю жінковшанування. З іншого боку, він є прийнятним лише за умови наявності достатнього фінансово-майнового та політичного капіталу і обмеженого освітнього та символічного капіталів.

Приводами для обмеження сексуальних домагань можуть ставати різні обставини, включаючи спільне проживання із родичами в одній кімнаті або сусідніх кімнатах квартири (будинку); наявність дітей, які, мовляв, «заважають» сексу; посилення на ситуацію релігійних свят (наприклад, постів), які унеможливають секс; симуляційно-зрежисоване погане самопочуття із супутніми виправдовуючими обставинами (головний біль, вагітність, менструації, фізіологічна втома після роботи тощо).

Для приховування власного небажання займатися сексом жінка використовує пропозиції щодо альтернативного структурування вільного часу, яке має слугувати сурогатом сексу. Для цього жінка може пропонувати або нав'язувати чоловікові: походи в нічні клуби та кінотеатри; шопінг; замішуюче ексгібіціоністське харчування та алкоголізацію із відвідуванням кафе, ресторанів, ін. закладів; заняття спортом, які мають відволікати чоловіка від сексу (індукований жінками чолові-

чий спортоголізм або ж сумісні заняття спортом); перекладання на чоловіка обов'язків із догляду за дитиною тощо.

4) Сценарій матриархальної альфонсіади, який передбачає утримання чоловіка жінкою за умови надання їй секспослуг у відповідності із її потребами. За цих обставин є наявним віковий розрив між чоловіком і жінкою, а також істотні соціально-економічні відмінності між ними. Йдеться про приналежність жінки до вищого класу, що передбачає істотно вищий рівень доходів, соціального капіталу та супутнього їм адмінресурсу.

Чоловіки в таких відносинах представляють нижчий клас (що, до речі, відповідає нижчому гендерному статусу чоловіків в українському суспільстві у порівнянні із жінками і дітьми, а за деяких обставин – і з хатніми тваринами) і мають, як правило, невисокий освітньо-інтелектуальний рівень, у них відсутні майнові та фінансові активи, фрагментовані або ж відсутні соціальні зв'язки у великих містах. Територіальна ідентичність таких чоловіків, як правило, є сільською або ж містечковою [7, с. 111-115].

Їх відносини з жінками передбачають мовчазну угоду щодо обміну сексу на рентні відносини, які, фактично, співпадають із моделлю домашньої проституції в чоловічому виконанні. По суті, це є та сама модель відносин, що і відносини жінки в офіційному шлюбі з чоловіком. Але в них є істотна відмінність, оскільки жінки в Україні отримують завдяки шлюбу привілеї при розподілі майна, вихованні дітей.

Вони можуть необмежено стигматизувати чоловіків за допомогою правоохоронних органів, самовільно уникати кримінальної відповідальності за злочини проти дітей і сім'ї, необмежено агресувати на чоловіків, включаючи застосування фізичного насильства при повному уникненні будь-яких соціально-нормативних санкцій. Чоловіча альфонсіада тримається виключно на неформальних домовленостях і залежить, у більшості випадків, від деспотичних примх жінки щодо режиму утримання чоловіка, включаючи сексуальні відносини.

Варто зауважити, що ні про яку сексуальну свободу чоловіка тут не йдеться, оскільки його сексуальна поведінка, кількість та тривалість статевих актів та ін. визначаються на владний розсуд жінки-утримувача. Реальна сексуальна приниженість чоловіка в таких сексуальних відносинах тримається на фінансово-майновій компенсаториці, яка дозволяє, за відсутності у чоловіка статусно-рольової самоповаги та капіталу, підтримувати нарцисичний гомеостаз за рахунок купівлі жінкою для чоловіка-утриманця автомобілів, брендового одягу та парфумів, аксесуарів, організації престижного відпочинку тощо.

Сценарій передбачає і припускає суто ексгібіціоністську мотивованість з боку жінки, коли відносини із молодими коханцями піддаються

афішуванню в соціальних мережах задля виникнення реакції заздрощів із боку інших жінок та чоловіків. Водночас, чоловіки-альфонси можуть зреалізувати подібні поведінкові моделі задля отримання від середовища дзеркальної заздрості, переживання якої дозволяє накопичувати ефемерний нарцисичний ресурс, особливо за наявності інтелектуального капіталу.

За таких обставин (коли утриманець може, поруч із секс-послугами, запропонувати жінці-утримувачу також і інтелектуальний капітал) статус чоловіка стає істотно вищим, аніж за відсутності освіти та розвиненого загального інтелекту. Водночас, його сексуальна поведінка залишається ззовні програмованою жінкою.

5) Сценарій матріархальної альфонсіади, який передбачає утримання жінки чоловіком за умови надання йому секспослуг у відповідності із її потребами. Сценарій реалізується за умови вікового розриву між чоловіком і жінкою, коли жінка належить до молодшої вікової групи. За таких обставин регулярне статеве життя є відсутнім або ж епізодичним, але як відсутність, так і епізодичність зазнають імагінальної компенсації за рахунок створення в соціальному оточенні відповідних ілюзій щодо сексуального життя партнерів [15, с. 534-560].

Такі ілюзії згенеровуються за рахунок ексгібіціоністської поведінки як з боку чоловіка, так і жінки як безпосередньо, так і з використанням соціальних мереж. При цьому має місце використання сексуалізованих патернів поведінки: обійми та поцілунки, петтинг у публічних місцях, експозиції сексуалізованих фото та відеоматеріалів в соціальних мережах тощо.

Метою такої поведінки є управління враженнями оточення задля формування у нього викривлених уявлень щодо реального сексуального життя партнерів. При цьому чоловіки в матріархальному суспільстві можуть використовувати їх щодо своїх «друзів» та приятелів як об'єкти маніпулювання, вдаючись до піддражнювально-підігриваючого сексуального тролінгу (оповідання історій та пригод, як правило, вигаданих, про сексвідносини із партнеркою).

Невідповідність між симульовано-перебільшеним образом сексуально-благополучної пари і реальним станом статевого життя легко розкривається у візуальному спостереженні при ідентифікації схем тіла, колористики одягу та візуального символізму аксесуарів, харчової поведінки, занять спортом або їх відсутності, девіантної поведінки (алкоголізації, наркотизації, шопоголізму, тютюнопаління тощо).

На це вказує у своїх дослідженнях Ю. Романенко [19-20], який веде мову про нарцисичну мегаломанію українських жінок, що впливає з геніколатричної моралі містично-язичницького походження. Автор також звертає увагу на фактичну десекуалізованість сексуальних відносин в українській гендерній культурі, що, за переконанням дослідника, призводить до сексуалізації несексуальних сфер активності. З цією думкою можна повністю погодитися, зробивши при цьому декілька зауважень та застережень. Означена сексуалізація, по суті, є псевдосексуалізацією, оскільки має відношення не до родовідтворювальної поведінки, а до естетичного гіпнозу, який впливає із слабкої спроможності культурної системи підтримувати смислопродукування в належному тонусі. Ю. Романенко зауважує також, що в літературних та наукових текстах із боку акторів наукового та художнього простору можна спостерігати уникнення згадок про відповідну тематику або її відображення за допомогою метафоричної комунікації, що багато в чому відповідає дійсності.

Висновки.

Форми гендерного насильства, які застосовуються жінками щодо чоловіків, залежать від наявного у чоловіків і жінок капіталу, що визначає їх місце в ієрархії демопопуляції. При обмеженості у чоловіка фінансово-майнового та політичного капіталу і наявності достатньо високого рівня розвитку некапіталізованого інтелекту жінки можуть використовувати сценарій матріархальної альфонсіади (за наявності вікового розриву).

При переході у вищі статусні групи чоловіків за рівнем доходу та адмінресурсу зростає імовірність використання сценарію прихованої депривації і пасифікації із використанням формату домашньої проституції або прихованої депривації і пасифікації із застосуванням практик «умовно-випадкового» обмеження сексуальної активності чоловіка та їх заміщення іншими формами структування часу.

Низькостатусні чоловічі особини піддаються неприхованій гендерній дресурі та прямому насильству із відкритою депривацією та пасифікацією. В цьому випадку метою жінки стає надексплуатація чоловіка за допомогою матріархальної держави та інституційно-правових механізмів узалежнення, переважно через дітей та пов'язані із дітьми норми майнового рейдерства в межах офіційного шлюбу. У всіх сценаріях гендерної дресури ключовим мотивом є десекуалізація сексу та всіляке депотенціювання чоловіків із використанням відкритого або прихованого гендерного насильства.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ

1. Балабанова Е. Зависимость женщины: теоретические подходы к изучению. / Е. Балабанова. – Гендерные исследования. – 2000. – № 4. – С. 266-277.
2. Батлер Дж. Чисто культурное. / Дж. Батлер // Введение в гендерные исследования. Часть 2. – Харьков, СПб., 2001, – С. 289-306.
3. Безант А. Человек и его тела. / А. Безант. – Магнитогорск: «Амрита-Урал», 1996. – С. 206-216.
4. Бендас Т. В. Гендерная психология: Учебное пособие / Т. В. Бендас. – СПб.: Питер, 2006. – 431 с.
5. Берн Ш. Гендерная психология / Ш. Берн. – СПб.: ПРАЙМ-ЕВРОЗНАК, 2002. – 320 с.
6. Бовуар С. де. Второй пол. / С. де Бовуар. – Спб.: Алетейя, 1997. – 356 с.
7. Бондар Г. Г. Соціокультурні засади концептуалізації гендерної нерівності в українському суспільстві: дис. ... канд. соціол. наук: 22.00.01 – теорія та історія соціології / Г.Г. Бондар. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2012. – 266 с.
8. Гомофобия // Словарь гендерных терминов. – Режим доступа: <http://a-z-gender.net/homofobiya.html>
9. Гомофобия // Национальная психологическая энциклопедия. – Режим доступа: <https://vocabulary.ru/termin/mizandrija.html>
10. Горошко Е. Гендерная проблематика в языкознании. / Е. Горошко // Введение в гендерные исследования. Ч. 1. – Харьков, СПб.: Метадон, 2001, – С. 508-543.
11. Кауфман М. От плоти к стали: маскулинность как коллективная галлюцинация. / М. Кауфман. // Гендерная педагогика и гендерное образование в странах постсоветского пространства. Сб. материалов международной летней школы 2001. – Иваново, 2002 – С. 20-49.
12. Крячко В. І. Українська ментальність: соціодіагностичний аспект: дис. ... канд. соціол. наук: 22.00.01 – теорія та історія соціології / В.І. Крячко. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2010. – 216 с.
13. Мизандрия // Национальная психологическая энциклопедия. – Режим доступа: <https://vocabulary.ru/termin/homofobija.html>
14. Мизандрия // Словарь гендерных терминов. – Режим доступа: <http://a-z-gender.net/mizandriya.html>
15. Митчелл Дж. Женская сексуальность. Жак Лакан и école freudienne. / Дж. Митчелл. // Введение в гендерные исследования. Часть 2. – Харьков, СПб.: Метадон, 2001. – С. 534-560
16. Лауретис Т. де. Риторика насилия. Рассмотрение репрезентаций и гендера. / Т.де Лауретис // Антология гендерной теории. – Минск: ПроPILEI, 2000. – С. 347-373.
17. Новоселов О. Женщина. Учебник для мужчин [Электронный ресурс] / О. Новоселов. – Режим доступа: <http://humans-ethology.com/#reader1>
18. Розя Ю. Ю. Смертність в Україні: теоретико-соціологічний аспект: дис. ... канд. соціол. наук: 22.00.01 – теорія та історія соціології / Ю. Ю. Розя. – Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2013. – 218 с.
19. Романенко Ю. В. Візуалізації в медійно-комунікаційному просторі: соціо-системологічний підхід: Монографія / Ю. В. Романенко, І. О. Святненко, А. А. Зінченко. – К.: Вид-во ІМВ, 2014. – 436 с.
20. Романенко Ю. В. Етнічні ідентичності в дзеркалі тілесності та практик харчування: Монографія / Ю. В. Романенко, І. О. Святненко, А. О. Поцелуйко, А. Ю. Ташенко, Ю. Ю. Медведєва. – К.: Вид-во ДУТ, 2015. – 437 с.
21. Ходоров Н. Воспроизводство материнства: психоанализ и социология пола. / Н. Ходоров // Антология гендерной теории. – Минск: ПроPILEI, 2000 – С. 29 -76.
22. Freeman J. The social construction of the second sex / J. Freeman // *Roles Women Play: Readings towards women's liberation*, ed. by Michele Garsof. – Belmont, California: Brooks. Cole, 1971. – 229 pp.
23. Cahill S. E. Becoming Boys and Girls: Ph.D. dissertation / S. E. Cahill. – Santa Barbara: Department of Sociology, University of California, 1982. – 158p.

REFERENCES

1. Balabanova, E. (2000). Zavisimost zhenshhiny: teoreticheskie podxody k izucheniyu [Women's dependence: theoretical approaches to studying]. *Gendernye issledovaniya*, 4, 266-277.
2. Butler, J. (2001). Chisto kulturnoe [Purely cultural]. *Vvedenie v gendernye issledovaniya*, (Vol. 2.), (pp. 289-306). Kharkov, St. Petersburg.
3. Bezant, A. (1996). *Chelovek i ego tela [Man and his bodys]*. Magnitogorsk: «Amrita-ural».
4. Bendas, T.V. (2006). *Gendernaya psixologiya: uchebnoe posobie [Gender psychology: Textbook]*. St. Petersburg: Piter.
5. Bern S. (2002). *Gendernaya psihologiya [Gender Psychology]*. St. Petersburg: Prajm-evroznak.
6. Bovuar S. de. (1997). *Vtoroj pol [Second Gender]*. St. Petersburg: Aleteyja.
7. Bondar G.G. (2012). *Sociokulturni zasadi konceptualizacii gendernoї nerivnosti v ukraїnskomu suspilstvi: dis. ... kand. sociol. nauk: 22.00.01 – teoriya ta istoriya sociologii [Socio-cultural principles of conceptualization of gender inequality in Ukrainian society: dissertation of the candidate of sociological sciences: 22.00.01 - theory and history of sociology]*. Zaporizhzhya: Klasichnij privatnij universitet.
8. Gomofobiya [Homophobia]. *Slovar gendernyh terminov*. Retrieved from: <http://a-z-gender.net/homofobiya.html>
9. Gomofobiya [Homophobia]. *Nacionalnaya psihologicheskaya enciklopediya*. Retrieved from: <https://vocabulary.ru/termin/mizandrija.html>

10. Goroshko, E. (2001). Gendernaya problematika v yazykoznanii [Gender issues in linguistics]. *Vvedenie v gendernye issledovaniya* (Vol. 1), (pp. 508-543). Kharkov, St. Petersburg: Metadon.
11. Kaufman, M. (2002). Ot ploti k stali: maskulinnost kak kollektivnaya gallyucinaciya [From flesh to steel: masculinity as a collective hallucination]. *Gendernaya pedagogika i gendernoe obrazovanie v stranax postsovetskogo prostranstva. sb. materialov mezhdunarodnoj letnej shkoly 2001* (pp. 20-49). Ivanovo.
12. Kryachko, V.I. (2010) *Ukrainska mentalnist: sociodagnostichnij aspekt: dis. ... kand. sociol. nauk: 22.00.01 – teoriya ta istoriya sociologii [Ukrainian mentality: socio-diagnostic aspect: dissertation of the candidate of sociological sciences: 22.00.01 - theory and history of sociology]*. Zaporizhzhya: Klasichnij privatnij universitet.
13. Mizandriya [Misandry]. *Nacionalnaya psihologicheskaya enciklopediya*. Retrieved from: <https://vocabulary.ru/termin/homofobija.html>
14. Mizandriya [Misandry]. *Slovar gendernyh terminov*. Retrieved from: <http://a-z-gender.net/mizandriya.html>
15. Mitchell J. (2001). Zhenskaya seksualnost. Zhak Lakan i école freudienne [Female sexuality. Jacques Lacan and école freudienne]. *Vvedenie v gendernye issledovaniya*, (Vol. 2.), (pp. 534-560). Kharkov, St. Petersburg: Metadon.
16. Lauretis T. de. (2000). Ritorika nasiliya. Rassmotrenie reprezentacij i gendera [Rhetoric of violence. Consideration of representations and gender.]. *Antologiya tendernoj teorii* (pp. 347-373). Minsk: Propilei.
17. Novoselov O. *Zhenshhina. Uchebnik dlya muzhchin [Female. Textbook for men]*. Retrieved from: <http://humans-ethology.com/#reader1>
18. Rozya, Y.Y. (2013). *Smertnist v ukraini: teoretiko-sociologichnij aspekt: dis. ... kand. sociol. nauk: 22.00.01 – teoriya ta istoriya sociologii [Mortality in Ukraine: Theoretical and Sociological Aspect: Thesis Candidate of Sociological Sciences: 22.00.01 - Theory and History of Sociology]*. Zaporizhzhya: Klasichnij privatnij universitet.
19. Romanenko Y.V., Svyatnenko I.O., & Zinchenko A.A. (2014). *Vizualizacii v medijno-komunikacijnomu prostori: socio-sistemologichnij pidxid: monografiya [Visualizations in the media-communication space: socio-systemaological approach: Monograph]*. Kyiv: vyd-vo inv.
20. Romanenko, Y.V., Svyatnenko, I.O., Pocelujko, A.O., Tashhenko, A.Y., & Medvedeva, Y.Y. (2015). *Etnichni identichnosti v dzerkali tilesnosti ta praktik harchuvannya: monografiya [Ethnic Identities in the Body of Mirrors and Food Practices: Monograph]*. Kyiv: vid-vo dut.
21. Hodorov, N. (2000). Vosproizvodstvo materinstva: psihoanaliz i sociologiya pola [Reproduction of motherhood: psychoanalysis and sociology of sex]. *Antologiya tendernoj teorii*, (pp. 29-76). Minsk: Propilei.
22. Freeman, J. (1971). *The social construction of the second sex. Roles women play: readings towards 'women's liberation* (Ed. Michele Garscof). Belmont, California: Brooks. cole.
23. Cahill, S. E. (1982). *Becoming boys and girls: Ph.D. dissertation*. Santa Barbara Department of Sociology, University of California,.

Святненко Іван Олександрович

Докторант кафедри соціології, соціальної роботи та практичної психології
Класичний приватний університет
вул. Жуковського 70-б, Запоріжжя, Україна, 69002

Svyatnenko Ivan Oleksandrovich

Doctoral of the Department of Sociology, Social Work and Practical Psychology
Classical Private University
70b, Zhukovsky St., Zaporizhzhya, 69002, Ukraine

Email: magellan4x4@ukr.net

Цитування: Святненко І. О. Маніпулятивна гендерна дресура в сценаріях сексуальної поведінки жінок / І. О. Святненко // Науково-теоретичний альманах «Грані». – 2018. – Т. 21. – № 2. – С. 25-31.

Citation: Svyatnenko, I. O. (2018). Manipulativna henderna dresura v stsenariiakh seksualnoi povedinky zhinok [Manipulative gender training in women's sexual behavior scenarios]. *Scientific and theoretical almanac «Grani», 21(2), 25-31.*